

Patriarhul Daniel ne explică cum “din iconomie pentru cei slabi în credință” i-a îndemnat să fugă de Împărtășanie și Icoane

În data de 27 februarie 2020, Patriarhia Română a emis un comunicat halucinant, în care le recomanda credincioșilor care se tem de contaminarea cu coronavirus să nu mai frecventeze bisericile, să se împărtășească cu Euharistie pentru cei bolnavi din lingurițe personale, să nu mai sărute Sfintele Icoane din biserici și să ia Aghiazmă Mare, dacă sunt deja îmbolnăviți de coronavirus.

După cum am arătat în articolul nostru prin care am luat atitudine față de aceste măsuri delirante, numite pompos “măsuri sanitare și spirituale”, comunicatul patriarhal a fost realizat după dictarea unui membru al partidului anticreștin, antiromânesc, globalist USR, așa cum de fapt și recunoaște cetățeanul respectiv.

Reacțiile la acest comunicat, **care a arătat societății românești o conducere a Bisericii complet atee**, nu au întârziat să apară. Mai pe față, cum am făcut noi, sau mai discret, toți cei ce au luat atitudine au constatat că Patriarhia blasfemiează puterea vindecătoare a Sfintelor Taine și lucrarea harului prin Sfânta Euharistie și Sfintele Icoane.

A doua zi, în 28 februarie 2020, patriarhul Daniel a adresat un “cuvânt pastoral”, în care încearcă să corecteze **imaginea de atee și blasfematoare**, pe care și-a creat-o Patriarhia prin comunicatul anterior.

Prin această poziție publică, patriarhul își asumă cumva paternitatea comunicatului dat cu o zi înainte. Este pentru prima dată, din 2016 încoace, când preafericirea sa se expune atât de public și se află într-o poziție atât de nefavorabilă, după ce timp de patru ani i-a lăsat pe ceilalți ierarhi să preia direct șocul receptării extrem de negative de către pliroama a participării la sinodul eretic din Creta.

La finalul articolului nostru pe această temă întrebam dacă autoritățile statului au cerut Patriarhiei să ia aceste măsuri, pe care statul însuși nu le-a luat în societate,

pentru că nu este cazul încă.

Patriarhia "dezleagă" poporul la necredință față de puterea vindecătoare a Sfintei Euharistii și a Sfințelor Icoane, de frica coronavirusului

În deschiderea cuvântului său, **patriarhul Daniel ne răspunde evaziv**, spunând că unele instituții ale statului au cerut Bisericii să ia măsuri pentru prevenirea răspândirii acestui virus și diminuarea temerii populației față de acesta.

Nu ne spune patriarhul care anume sunt acele instituții ale statului, nici dacă, în ochii preafericirii sale, politrucul USR Andrei Caramitru are statutul de instituție a statului, pentru că, până acum, nu am văzut nicio instituție reală a statului care să fi adresat public, oficial, apeluri Bisericii să își schimbe temporar activitățile religioase, ca măsură profilactică față de coronavirus.

Îl rugăm pe patriarhul României să dea publicității o astfel de solicitare din partea vreunei instituții a statului și îl asigurăm că dacă statul a cerut Bisericii să ajute la diminuarea panicii, cu siguranță cei din autoritățile statului s-au gândit nu la închiderea bisericilor, ci la un mesaj spiritual real, din care să rezulte că nu e cazul să ne temem, că Dumnezeu nu ne va lăsa să pierim, că El ne apără etc. Adică un mesaj cu adevărat creștin, adecvat unui asemenea moment.

Preafericitul Daniel ne explică faptul că mesajul pe care Patriarhia l-a dat îi viza pe cei "ce se tem prea mult de îmbolnăvire când sărută sfintele icoane sau când se împărtășesc din același Sfânt Potir euharistic", că el este "atenție acordată celor «mai slabi în credință»" și că este o "măsură temporară (iconomie)".

Cu alte cuvinte, **patriarhul Bisericii noastre ne spune că s-a gândit că în rândurile credincioșilor există unii slabi în credință și că pe aceștia îi poate întări îndemnându-i să își piardă cu totul credința.**

Mai precis, preafericitul s-a gândit că unii nu înțeleg ce este de fapt Sfânta Euharistie, că nu le-a spus nimeni în Biserică, și, ca să nu se sperie de Sfânta Euharistie, patriarhul Bisericii le-a recomandat... să nu o mai ia deloc.

Cum sunt unii care nu știu ce sunt de fapt Sfintele Icoane și nu cred că ele sunt cu adevărat sfinte, patriarhul le-a recomandat ca temporar să le evite, nu înainte de

a le spune că sunt totuși “igienizate frecvent”, în cazul în care se hotărâsc totuși să își încerce norocul.

Nu ne permitem să dăm lecții de teologie unui om educat și știutor de carte cum este Patriarhul Daniel. Departe de noi un asemenea gând obraznic.

Îndrăznim totuși, cu respectul cuvenit, să **îi atragem atenția că citatul biblic invocat, Roman 14, se referă la o cu totul alt fel de slăbiciune în credință.**

Sfântul Apostol Pavel vorbește în acel pasaj din Epistola sa despre **slăbiciunile firii**, care îi face pe unii să nu poată ține cu acrivie **predania morală** a Bisericii.

Pe aceștia ne îndeamnă Apostolul neamurilor să îi tratăm cu dragoste și cu înțelegere:

Primiți-l pe cel slab în credință fără să-i judecați gândurile. Unul crede să mănânce de toate; cel slab însă mănâncă legume. Cel ce mănâncă să nu disprețuiască pe cel ce nu mănâncă. Iar cel ce nu mănâncă să nu osândească pe cel ce mănâncă, fiindcă Dumnezeu l-a primit. Cine ești tu, ca să judeci pe sluga altuia? Pentru stăpânul său stă sau cade. Dar va sta, căci Domnul are putere ca să-l facă să stea (Rom. 14,1-4).

Prin aceste cuvinte, Apostolul ne păzește de fariseimul adesea întâlnit în societatea creștină contemporană, în care cel mai slab în credință este judecat de către cei “întăriți în credință”, care își pierd mântuirea tocmai pentru că îl judecă pe cel mai slab.

Nicăieri însă Apostolul Pavel sau alt Părintel Sfânt al Bisericii nu a recomandat vreodată iconomia pentru cel “rătăcit în credință”.

Există o diferență fundamentală între a fi “slab în credință” și a fi “rătăcit în (de la) credință”.

A fi **slab în credință** înseamnă a ceda în fața ispitelor de tot felul și a face voia celui rău. Cel slab în credință se cuvine a fi recuperat și întărit, pentru că adesea el face voia celui rău involuntar, după cum spune același Apostol Pavel: “Căci nu fac binele pe care îl voiesc, ci răul pe care nu-l voiesc, pe acela îl săvârșesc. Iar dacă fac ceea ce nu voiesc eu, nu eu fac aceasta, ci păcatul care locuiește în mine” (Rom. 7,19-20).

Slab în credință e cel ce bea, fumează, înjură, desfrănează, e desfrânat, e leneș, nu postește, nu frecventează Biserica, trăiește în concubinaj etc.

A fi **rătăcit în (de la) credință** înseamnă a trăi în rătăcirii eretice care sunt pierzătoare de suflet. Față de acest tip de oameni Apostolul Pavel spune clar ce trebuie făcut: “De omul eretic, după întâia și a doua mustrare, depărtează-te, Știind că unul ca acesta s-a abătut și a căzut în păcat, fiind singur de sine osândit” (Tit 3, 10-11).

Rătăcit în (de la) credință este acela care, botezat fiind ortodox, nu crede în Sfintele Taine, în Taina Euharistiei, în Preasfânta Treime, în învierea obștească, amestecă Ortodoxia cu tot felul de rătăcirii păgâne (yoga, feng shui etc.), crede că toți ereticii sunt părți ale Bisericii, susține ideologiile new-age, susține ideologiile grupărilor homosexuale, ale feminismului, ale noii ordini mondiale etc.

Este posibil ca după atâta “dragoste frățească” și “iconomie” făcută cu ereticii de tot felul din lumea ecumenistă, înaltului ierarh să îi pară același lucru, dar nu e nici pe departe.

Un creștin ortodox care nu știe că în Sfântul Potir este Trupul și Sângele preasfinte ale Domnului nostru Iisus Hristos și se teme de contaminare cu coronavirus sau care nu știe că icoanele sunt lucrări ale harului Duhului Sfânt, nu niște lemne “frecvent igienizate”, se află într-o rătăcire eretică, pentru că, de cele mai multe ori, din neștiință, pentru că mai-marii Bisericii nu i-au explicat niciodată sau nu și-a dat interesul să afle, neagă lucrarea Duhului Sfânt în Sfânta Euharistie și în Sfintele Icoane.

Față de acesta nu se poate aplica iconomie, ci învățătură clară și întărire în credință, iar, dacă se impune, mustrare și pedeapsă canonică spre îndreptare. **În materie de dogmatică nu există iconomie**, adevărurile de credință nu pot fi spuse doar pe jumătate sau suspendate temporar, cum recomandă patriarhul Daniel. Iconomia se aplică față de neputințele firii, acolo unde se poate și cât se poate, dar și nu atunci când aceste neputințe ar aduce atingere înseși învățăturii de credință a Bisericii.

Una este să te ferești de a-i numi eretici la grămadă pe toți cei ce nu au luat atitudine încă față de erezia din Creta și să îi aștepți să facă ce trebuie, **explicându-le care e adevărul și datoria lor creștină**, și altceva este să îi îndemni pe cei ce au o cugetare eretică despre Sfânta Euharistie și Sfintele Taine

să își pună în practică cugetul, **mintindu-i că nu este nicio problemă și că e un pogorământ pentru slăbiciunea credinței lor.**

Orthodox Corporate

Un episcop care, în loc să îl lumineze pe creștinul care zace în erezie, îl sfătuiește să își ducă erezia până la capăt și să se întărească în ea este un dușman deschis al mântuirii turmei sale și nu trebuie urmat sau ascultat, pentru că e minciunoepiscop și minciunopăstor, sau mai precis este episcop mincinos și păstor năimit.

Ca să rezumăm, scuza că acele „măsuri spirituale” halucinante au fost luate din grijă pastorală este o înșelătorie. Chiar dacă preoții și stareții s-au grăbit să explice poporului că „preafericitul ne-a explicat corect ce e de făcut și nu e așa cum au zis oamenii cei răi care clevetesc”, adevărul rămâne că **Patriarhia i-a îndemnat pe cei ce au o viziune eretică despre Sfintele Taine și Sfintele Icoane să acționeze conform viziunii lor și să disprețuiască atât Sfânta Împărtășanie, cât și Sfintele Icoane.**

De altfel, pentru a se justifica, întâistătătorul Bisericii noastre a apelat la același tip de explicație pe care l-a dat și după Creta, când i-a acuzat pe cei ce au întrerupt pomenirea că ar fi spus că la Creta „s-au adoptat dogme noi”.

Cine vrea să-L țină în carantină pe Hristos?!

Pe această deformare a realității și-au construit apologeții sinodului din Creta manipularea de masă cu care i-au ținut pe ortodocși “la locurile lor”, deși la Creta, chiar dacă nu s-au adoptat dogme noi, s-au schimbat dogme vechi, după cum recunoaște chiar unul dintre participanții de acolo, IPS Irineu al Craiovei și Olteniei, într-o carte din 2018, despre care am scris acum câteva săptămâni. Alterarea dogmelor vechi nu înseamnă că dogmele vechi, ortodoxe, au devenit dogme noi, eretice?

Unul dintre acei *spin doctors* însărcinați cu prezentarea ca mari victorii “duhovnicești” a unor compromisuri catastrofale este și părintele Patriciu Vlaicu, care după Creta ne-a spus că mitropolitul Teofan a realizat acolo lucruri demne

de Sfântul Vasile cel Mare, după Chieti, unde s-a recunoscut primatul papal de către ecumeniștii ortodocși, că această victorie nu a visat-o nici măcar Sfântul Marcu Eugenicul, iar acum ne-a spus, într-o luare de poziție anterioară “cuvântului pastoral” patriarhal, cam ceea ce ne spune și patriarhul, că acel comunicat ateu a fost o iconomie pentru cei slabi.

Observăm aceeași tactică de după Creta în cuvântul patriarhului: **problema nu este că s-a blasfemiât Sfânta Euharistie, că s-au necinstit Sfintele Icoane, nu, problema este că preoții au înțeles greșit că de acum nu se mai împărtășește nimeni din Sfântul Potir și nu mai sărută nimeni Sfintele Icoane.**

S-a creat o problemă falsă, “mai precis în rândul unor clerici și credincioși care consideră că o măsură excepțională și temporară (iconomie), în favoarea celor mai fricoși și mai slabi în credință, se poate transforma într-o nouă regulă liturgică de împărtășire euharistică a tuturor credincioșilor”, pentru a se ascunde problema adevărată: **ateismul și slugărnicia față de puterea seculară a celor ce conduc Biserica și, în acest moment dat, o conduc spre ruină spirituală.**

Niciunul dintre cei ce am luat atitudine față de acel comunicat nu a înțeles că ar fi vorba de o schimbare a regulii liturgice. Am înțeles cu toții ce înseamnă temporar, pentru că nu e greu de înțeles atâta lucru.

Însă batjocorirea Sfintei Euharistii și a Sfintelor Icoane nu trebuie permisă nicio singură dată, niciun singur moment. Este de ajuns o singură dată pentru ca Biserica să deraieze în erezie, nu trebuie să se împământenească obiceiul eretic.

Predica Părintelui Ioan Ungureanu la Izgonirea lui Adam din rai, dezlegarea de la începutul Postului Mare

Pentru aceasta am luat noi atitudine, nu pentru că ne-am temut că vor fi scoase Sfintele Icoane din Biserică. Dacă sunt pângărite în sensul lor duhovnicesc prin cultivarea ideii blasfematoare că în ceas de mare cumpănă ele sunt inutile, ce folos că rămân în biserici?

Dacă Euharistia continuă să se săvârșească, dar poporul se ferește de ea, pentru

că o consideră periculoasă sau inutilă, pentru că așa i s-a spus de conducerea Bisericii în timp de grea cumpănă, când Euharistia e singura mântuire a credincioșilor, pentru cine se mai face ea?

“Cuvântul pastoral” al patriarhului nu repară cu nimic ce a stricat comunicatul dinainte.

Celor care se tem de Sfânta Împărtășanie, patriarhul le recomandă să se adreseze... duhovnicilor lor, care să îi întărească.

Celor care se feresc să sărute Sfintele Icoane li se reamintește că cultul icoanelor este un rezultat al voinței libere, nu e o obligație. Adică un fel de “cine vrea le sărută, cine nu...”.

Nici nu cred că a fost intenția patriarhului să rezolve problema, pentru că comunicatul de pe 27 februarie rămâne în continuare pe siteul patriarhal. Poate ca să nu se supere domnul Andrei Caramitru și să mai scrie iar pe Facebook contra Patriarhiei.

Poate ca să vadă autoritățile acelea publice despre care patriarhul spune că i-au cerut să liniștească lumea.

Cuvântul patriarhului pare o încercare, destul de modestă, de a împăca și capra isteriei coronavirusului și varza din mintea majorității credincioșilor ortodocși, care am fost lăsați fără cuvinte de îndemnurile patriarhale.

Pentru o comparație între o atitudine ortodoxă și cea a patriarhiei de la noi, vă sugerăm să citiți aici ce i-au îndemnat ierarhii moldoveni pe credincioșii din țara vecină.

Între timp, isteria națională a coronavirusului își arată adevăratele resorturi, fiind speculată de către agenții globaliști ai noii ordini mondiale, care au introdus în Parlament un nou proiect de vaccinare obligatorie, pe care speră să o treacă cu ajutorul acestei stări de confuzie totală și haos controlat, în ciuda protestelor noastre, ale celor cărora ne pasă cu adevărat de sănătatea noastră și a copiilor noștri.

Cum din partea Patriarhiei nu avem ce aștepta, de vreme ce aceasta, trădându-și credincioșii și conformându-se proiectelor seculare, a decretat că vaccinurile sunt foarte bune și trebuie luate, ne rămâne să ne apărăm singuri.

Bătălia se va da săptămâna viitoare în Parlamentul României, după cum s-a anunțat.

Să ne rugăm pentru cei ce vor sta în fața reprezentanților din Parlament, să îi lumineze Dumnezeu și pe unii, și pe alții.

Pe internet există două petiții foarte bune pe tema vaccinurilor, pe care le mai putem semna până la momentul trecerii prin Parlament a acelui proiect, la fel de abuziv și ilegal, ca și cele dinainte.

https://www.petitiononline.com/petiie_impotriva_proiectului_de_lege_a_vaccinarii

<https://campaniamea.declic.ro/petitions/impotriva-legi-vaccinari-obligatorii-a-copii-lor-si-adultilor-din-romania>